

NOTE DE STUDIUSchita cărții
I O S U A**J. Vernon McGee**

AUTORUL: Iosua (Iosua 24:26), succesorul lui Moise (Deuteronom 31:23). Talmudul spune că Iosua a scris tot, mai puțin ultimele 5 versete ale cărții, care au fost scrise de Fineas.

Iosua înseamnă “Iehova este mântuire” – același cuvânt în Noul Testament este *Isus* (Evrei 4:8). Iosua a fost un mare general; el s-a născut ca sclav în Egipt. El avea:

40 de ani în vremea Exodului (a fost una din iscoade),
80 de ani când a primit însărcinarea din partea lui Dumnezeu,
110 ani la moartea sa.

El a fost un om al rugăciunii, al curajului, un om care s-a bizuit pe Dumnezeu; un om al credinței, un bun conducător, loial și entuziast. El este un tip al lui Hristos în nume și lucrare. Blackwood face următorul comentariu:

“Iosua ne demonstrează că un om de o capacitate obișnuită poate deveni un lider în biserică. El nu și-a primit chemarea printr-un mesaj scris cu litere de foc pe întinderea cerului, ci a primit-o de la un om bătrân, care îl cunoștea pe Dumnezeu și îl cunoștea pe Iosua, și care a văzut că acesta era pregătit de Dumnezeu pentru a fi conducător.”

SCOPUL:

Vine în completarea istoriei salvării din Egipt. Mântuirea nu este numai o salvare din iad, ci este și o salvare pentru cer.

“Care (Isus) a fost dat din pricina fărădelegilor noastre și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți.” Romani 4:25

TRANZIȚIE:

Până în acest punct, Iehova a vorbit prin vise, viziuni sau prin lucrarea îngerilor. Acum este introdusă o nouă metodă. Legea lui Moise este glasul lui Iehova în formă scrisă. (Iosua 1:8)

VERSET CHEIE:

“Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui Moise.” Iosua 1:3

Iosua și paralele în Epistola către Efeseni din Noul Testament.

Este profetică în ceea ce privește poporul Israel și prezintă un prototip al bisericii.

Citește profețiile despre revenirea poporului Israel în țara din care au fost risipiți – Ieremia 23:8; Ezechiel 37:21.

Confruntarea și cucerirea sunt urmate de luarea în stăpânire a țării.

CUVÂNT CHEIE: Stăpânire

Dreptul de proprietate asupra Țării promise era necondiționat (Geneza 12:7; 15:18-21; 17:8).

Luarea în stăpânire a Țării era condiționată (Deuteronom 29:9 – 30:20).

Cuvântul cheie nu este “victorie” – Dumnezeu este Cel care obține victoria. Israel obține eliberarea și stăpânirea asupra ținutului cucerit.

Iosua 1:4 – Întinderea Țării promise

13:1 – Israelii nu au luat în stăpânire toată țara.

11:16 – Iosua cucerise țara și aceasta era acum la dispoziția lor.

11:23 – Fiecărei seminții i s-a alocat o porțiune, dar era nevoie mai întâi să fie alungați dușmanii. Urma să aibă loc o ocupație treptată a ținutului fiecărei seminții.

Creștinului de astăzi îi sunt încredințate binecuvântări spirituale (Efeseni 1:3; Romani 5:1-11; Romani 8:37; 1 Corinteni 1:30; Galateni 5:22, 23).

Luarea efectivă în posesie și experimentarea acestor binecuvântări depinde de conflict și cucerire (Efeseni 6:10-20; Galateni 5:25; 2 Corinteni 10:3-6; 1 Corinteni 9:25-27; Evrei 4:11). La acestea nu se ajunge niciodată prin energia firii pământești, ci prin puterea Duhului Sfânt care lucrează în viața predată a celui credincios (Romani 7 și 8).

COMENTARIU:

Există câteva incidente în cartea Iosua care necesită comentarii separate. Le vom trece în revistă și vom face câte un comentariu scurt pentru fiecare.

Capitolul 1 – Dumnezeu îl încurajează pe Iosua și prezintă națiunii un nou mod de viață. Călătoria prin pustie s-a încheiat. Copiii lui Israel nu mai sunt nomazi ai deșertului, ci locuitori ai țării. Ruben, Gad și jumătate din seminția lui Manase au câte o parte de moștenire de cealaltă parte a Iordanului (vezi și Coloseni 3:1-4).

Capitolul 2 – Sunt trimise iscoade în țară, nu să vadă *dacă* pot intra, ci să exploreze cele mai bune posibilități. Raportul iscoadelor este redat în versetul 24. Dumnezeu o salvează pe prostituata Rahav. Ea L-a crezut pe Dumnezeu (versetele 10-13; vezi Evrei 11:31). Și primarul Ierihonului ar fi fost salvat dacă L-ar fi crezut pe Dumnezeu. Nu era nevoie să piară nici un om. Dar ei au pierit pentru că nu au crezut.

Capitolele 3, 4 – Chivotul – nu toiagul lui Moise – merge înainte și desparte apele râului Iordan. Chivotul merge înainte, purtat de preoți. Hristos merge înaintea noastră prin moarte, dar merge cu noi prin această viață. Iordanul ne vorbește despre moartea lui Hristos, nu a noastră.

Capitolul 5 – Circumcizia a fost neglijată în timpul pribegiei prin pustie. Dumnezeu îi învâța pe israeliți că firea veche nu este bună și că firea cea nouă nu are putere (Romani 7:18).

Apariția manei încetează și copiii lui Israel mănâncă din recolta trecută a noii lor țări. Mana este pentru pruncii în Hristos și reprezintă zilele vieții Sale în trup. Noi ne hrănim astăzi cu Hristos cel viu (2 Corinteni 5:16, 17). Isus este căpetenia mântuirii noastre (versetele 13-15; Evrei 2:10; 12:1, 2).

Capitolul 6 – Poate că arheologii nu pot să cadă de acord asupra vârstei zidurilor străvechiului Ierihon, dar credința celui credincios nu se bizuie pe unealta arheologului (Evrei 11:30). Ierihonul reprezintă *lumea* pentru cel credincios. Este puternic, este formidabil, este prevestitor de rău și poate fi cucerit numai prin credință (1 Ioan 5:4).

Capitolul 11 din Evrei prezintă felul în care a lucrat credința în toate timpurile în viața slujitorilor aleși ai lui Dumnezeu în confruntarea lor directă cu lumea pe care au biruit-o prin credință.

Capitolele 7, 8 – Înfrângerea și biruința de la Ai reprezintă firea pământească în cel credincios. Păcatul lui Acan a fost păcatul taberei.

Pași în comiterea păcatelor firii pământești (7:21):

Am văzut – fizic;

Am poftit – mintal;

Am luat – volițional.

Nu poate fi vorba de izbăvire atâta timp cât păcatul nu este rezolvat în viața unui credincios (Efeseni 4:17-32; 1 Ioan 1:9).

Capitolul 9 – Acum începe campania din sud. După ce israeliții și-au croit drum spre centrul țării și au despărțit-o în două, Iosua ia fiecare secțiune la rând. Iosua a fost comparat cu Alexandru cel Mare și cu Hanibal în ce privește calitățile sale de general de armată. Dezbină și cucerește a fost strategia folosită de Iosua.

El a fost înșelat de gabaoniți și a fost nevoit să încheie un tratat cu ei, ceea ce era împotriva poruncii clare a lui Dumnezeu (Deuteronom 7:1, 2). Gabaoniții reprezintă diavolul cu viclenia și uneltirile sale. Noi nu ne putem compara cu el (Efeseni 6:11, 16; Apocalipsa 12:9).

Capitolul 10 – Iosua îi învinge pe cei cinci împărați ai amoritilor (versetul 5) și continuă campania din sud. În cadrul acestei campanii el distruge cetățile Macheda, Lachis, Libna, Eglon, Hebron și Debir (versetul 40). Acest capitol conține relatarea despre ziua cea lungă a lui Iosua. A oprit Iosua soarele din mersul lui?” – este întrebarea pusă adesea și de sceptici și de credincioși. În cele ce urmează vă voi prezenta câteva din explicațiile care au fost propuse pentru ziua cea lungă a lui Iosua:

1. unii adoptă poziția ignorării totale a acestui incident. Nu îi acordă nici o interpretare pentru că nu consideră că este ceva demn de menționat;
2. unii susțin că acesta este un limbaj poetic (v. 12). Astfel se adoptă o interpretare ne-literală care înlătură complet ideea de miraculos din acest incident. Adepții acestui punct de vedere fac trimitere, în general, la Judecători 5:20: “... de pe cărările lor stelele se luptau împotriva lui Sisera.” Eu refuz să consider că acesta este un limbaj poetic și să trec astfel cu vederea ce s-a întâmplat atunci cu adevărat. Pur și simplu nu avem destulă informație pentru a afirma dogmatic că acestea sunt enunțuri poetice și nu fapte reale. Ne amintim astfel de o veche zicală despre limbajul poetic care uneori minte prozaic.
3. Unele persoane spun că acesta este un miracol de refracție. Accentul este pus pe versetul 13.
4. Unii adoptă punctul de vedere conform căruia Dumnezeu a oprit în loc întregul sistem solar. Ei spun că ziua lui Iosua a avut 23 de ore și 20 de minute. Cele 40 de minute lipsă se găsesc în 2 Împărați 20:8-11, unde soarele s-a deplasat înapoi cu zece grade ca semn pentru Ezechia că viața lui va fi prelungită.
5. Alții susțin teoria conform căreia Dumnezeu a întunecat soarele care astfel nu a mai strălucit. Traducerea Berkeley spune: “O, soare, așteaptă în Gabaon!” Traducerea ASV redă astfel acest fragment: “Soare, păstrează tăcerea!” Iosua făcuse un marș forțat toată noaptea (în jur de 60 km), atacase inamicul din spate, venind brusc asupra lui. Era iulie – probabil 40 de grade la umbră – și nu era umbră nicăieri. Iosua nu vroia mai mult soare – de fapt, dorea să vadă cât mai puțin soare.
6. Cea mai bună explicație, se pare, este o combinație a punctelor 4 și 5. Iosua avea nevoie de mai multă lumină și mai puțină arșiță. Dumnezeu a acoperit soarele cu o furtună cu grindină. El a încetinit mersul pământului (v. 12). “Asupra Gabaonului” indică faptul că soarele era fix deasupra Gabaonului, trecea prin el, iar luna mergea în jos “în valea Aialonului”. Gabaon este situat la latitudinea de 31 grade și 51 minute, în nord.

Aceasta este o minune.

Capitolul 11 – Acest capitol cuprinde campania din nord și încheierea misiunii lui Iosua de conducere a poporului în lupta de cucerire a Țării promise (versetul 23).

Capitolul 12 – Jurnalul campaniilor lui Iosua.

Capitolul 13 – Nu a fost ocupată și luată în stăpânire toată țara (versetul 1).

Capitolul 14 – Hebron este dat lui Caleb, cel născut ca sclav, trimis ca iscoadă împreună cu Iosua. Ei doi au fost singurii care au adus un raport favorabil despre Țara care le stătea înaintea (Numeri 14:6-9).

Caleb a descoperit izvorul tinereții (versetul 11). El avea:

- (1) credință pentru a uita trecutul;
- (2) credință pentru a înfrunța realitatea;
- (3) credință pentru a înfrunța viitorul.

Capitolul 15 – ținutul lui Iuda în Țara promisă.

Capitolul 16 – ținutul lui Efraim în Țara promisă.

Capitolul 17 – ținutul lui Manase în Țara promisă.

Capitolele 18, 19 – Cortul întâlnirii la Șilo. Ținuturile celorlalte seminții în Țara promisă.

Capitolul 20 – cetățile de scăpare.

Capitolul 21 – cetățile leviților.

Capitolul 22 – Iosua le dă drumul celor două seminții și jumătate să plece acasă, de cealaltă parte a Iordanului. Aceștia construiesc un altar care izbea privirile. Altarul a fost condamnat, având în vedere că exista un singur altar și acesta era destinat aducerii jertfelor.

Capitolul 23 – Ultimul mesaj al lui Iosua către conducătorii poporului.

Capitolul 24 – Ultimul mesaj al lui Iosua către toate semințiile lui Israel adunate la Sihem (obs. Versetul 15).

Versetele 29-31 consemnează moartea lui Iosua.

SCHIȚA CĂRȚII:

I. INTRAREA ÎN ȚARĂ, Capitolele 1-12

1. Însărcinarea și porunca lui Iosua – capitolul 1
2. Cele două iscoade și Rahav – capitolul 2
3. Trecerea Iordanului – capitolul 3
4. Ridicarea a două monumente de aducere aminte – capitolul 4
5. Pregătirea pentru cucerire – capitolul 5
6. Centrul țării este atacat – capitolele 6-8
 - (a) Cucerirea Ierihonului – capitolul 6
 - (b) Cucerirea cetății Ai – capitolele 7-8
7. Campania din sud – capitolele 9, 10
 - (a) Pactul cu gabaoniții – capitolul 9
 - (b) Înfrângerea celor cinci împărați ai amoriiților (minunea cu soarele) – capitolul 10
8. Campania din nord (sfârșitul conducerii lui Iosua în război) – capitolul 11
9. Enumerarea împăraților cucerțiți – capitolul 12

II. ȚARA ESTE ÎMPĂRȚITĂ – capitolul 13-22

1. Încheierea poruncii date lui Moise; confirmarea țării încredințate celor două seminții și jumătate – capitolul 13
2. Lui Caleb îi revine Hebronul – capitolul 14
3. Pământul dat în folosință semințiilor lui Israel – capitolele 15-19
4. Cetățile de scăpare – capitolul 20
5. Cetățile leviților – capitolul 21
6. Porunca dată celor două seminții și jumătate de a se întoarce acasă; construirea altarului a cărui mărime izbea privirile – capitolul 22

III. ULTIMUL MESAJ AL LUI IOSUA – capitolele 23, 24

1. Chemarea conducătorilor poporului Israel la curaj și încredințare – capitolul 23
2. Chemarea adresată tuturor semințiilor lui Israel pentru sfințire și respectarea legământului făcut cu Dumnezeu – capitolul 24